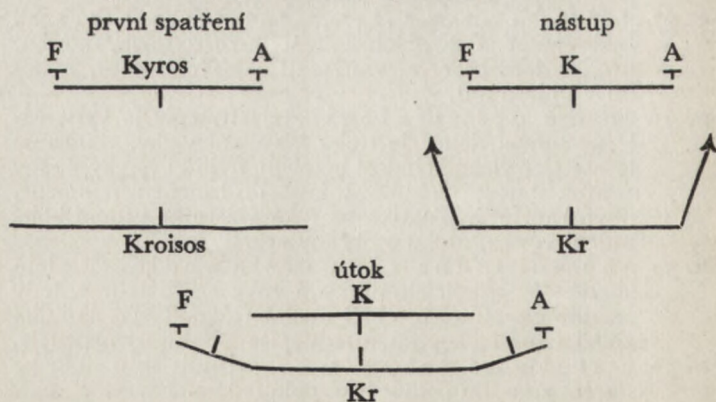

- Str. 14.* rodem Peršan... s řeckého hlediska tedy barbar, a přece to dokázal.
- Str. 34.* a komusi jej daroval... to byl Araspas.
- Str. 37.* tak veliké vojsko... celkem měl Kyros podle Xenofontovy fikce asi 31.000 mužů. Z toho bylo 21.000 vojáků. Veleli jim tři generálové (desetitisícníci), 30 plukovníků, 300 setníků, 1200 rotmistrů, 2400 desátníků a tolikéž pěšáků. V tom počtu byli však zahrnuti též důstojníci služeb, zásobovací, ubytovací, ordonance atd., i Kyrova tělesná stráž. Prakovníci, lučištníci a pavézníci byli pěchota lehká, ostatní těžkooděnci byli v brnění.
- Str. 37.* k Hestii... Xenofon užil ovšem řeckých jmen bohů pro božstva perská a asijská vůbec.
- Str. 37.* dostalo se mu znamení... Staří zkoumali budoucnost z různých znamení přírodních, blesků, hromů, letu ptactva, vnitřností zabitých zvířat, nahodilých hlasů atd.
- Str. 41.* že mě učí strategii... strategie je vyšší válečné umění, jehož je třeba k vedení války. Zahrnuje tedy nejen vlastní činnost bojovou, nýbrž i všechny služby ostatní, starost o zásobování, péči o raněné a nemocné, ubytování atd. Taktika se týká vlastního vedení boje, řadění vojska, útoku a obrany atd.
- Str. 50.* aby ani jedna rána nešla vedle... z lehkooděnců střilejících praky a luky na dálku, a tedy snadno chybujících, chtěl udělat těžkooděnce, bojující zblízka meči a kopími, a tedy spíše zasahující nepříteli.
- Str. 56.* u stolu na lehátku... při jídle se u stolu po starém způsobu polo leželo, polo sedělo.

- Str. 57. vykonavše třetí úlitbu... před jídlem a po jídle se ulilo trochu vína jako oběť bohům.
- Str. 60. na syrských hranicích... u Xenofonta se často zaměňuje syrský a assyrský; obě slova brzy znamenají též národ, brzy zase dva různé.
- Str. 61. ve vzdálenosti asi dvou parasang... parasanga, perské slovo, délková míra, asi 5 a půl km.
- Str. 82. koně mají svázané nohy nad kopyty... místo aby je přivazovali ke kolům, nechávali je volně státi, zato jim na noc v ležení svazovali nohy, aby nemohli utíkat.
- Str. 84. a když se heslo vrátilo... před bojem vydal vůdce heslo, které si dávali vojáci stojící v rozvinutém bitevním šiku ústně dále, až došlo na druhé křídlo šiku, a odamtud se stejnou cestou vracelo k veliteli.
- Str. 90. a ty řekni... ta slova platí Artabazovi.
- Str. 93. dobře podpásání... aby jim spodní splývavé roucho nepřekáželo při chůzi, tedy: pohodlně a rychle.
- Str. 103. toho tento nynější král... nedokončené věty a jiné nepřesnosti naznačují starcovo vzrušení.
- Str. 142. trojskou korbou... míní se hlavně neozbrojené dvojspréžní vozy z doby herojské.
- Str. 147. pětadvacet talentů... talent asi 26 kg.
- Str. 155. znalce lidí a ručitele... vojáky, kteří svým slovem dosvědčují totožnost nabízejícího se kupce a spolu ručí, že ten kupec také opravdu za vojskem potáhne i se zbožím.
- Str. 159. ponížující označení... souložnice.
- Str. 161. asi na dvacet stadií... stadion asi 200 m. jakoby písmena gamma...

proti tomu, co nevidí... mní se zálohy
vedené Artagersem a Farnuchem. (Na obr. F. A.)

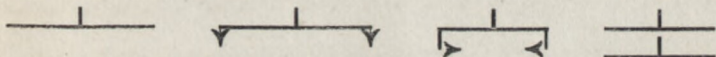
Str. 165. odevšad... jen zezadu bylo volno.

Str. 168. jak bychom mohli... stateční se nevzdávají,
buď vítězí nebo padnou.

Str. 171. docela nerozumné věci... vařil prý v mě-
děnci skopové a želví maso a ptal se rouhavě boha,
zda ví, co král právě dělá.

Str. 174. udeřil se do stehén... projev bolesti a
smutku.

Str. 177. těžko oděnci zahýbali... asi takto, ve
čtyřech obrazech:

Str. 178. plethron... asi 30 m.

Str. 192. chtějí spíše plouti... hněv boží rozdrtí
někdy s vinníkem i jeho nevinné okolí.

Str. 203. s rukama zataženými... projev úplného
poddanství a odevzdanosti do vladařovy moci.
tiaru posazenou zpřímá... kdežto ostatní
poddaní nasazovali si ji skloněnu dopředu.

Str. 204. perský tanec... Artabazos honem něco řekl,
aby zahladil nevhodné výroky Hystaspovy.

Str. 211. a Kyros odvětil... Kyros zřejmě vycítil
v Hystaspově pochvale ironii.

Str. 216. hrozné, ať je kdekoli... mní se tím válka.

Str. 220. vedl sbor... Xenofon zde jako na mnoha jiných
místech přenáší, jak se zdá, helenské obyčeje do Persie.

Str. 225. vraťte je co nejdříve zemi... Peršané
mrtvol nespalovali, nýbrž pochovávali je do země.